

நாட்டுப்புறப் பிறப்புச் சடங்குகள்

ம. விஜயகுமார்^{அ,*}

^அ தமிழ் உயராய்வுத்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), எளையம்பாளையம், திருச்செங்கோடு, நாமக்கல்-367205, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Folk Birth Rituals

M. Vijayakumar^{அ,*}

^அ PG and Research Department of Tamil, Vivekanandha College of Arts and Sciences for Women (Autonomous), Elayampalayam, Tiruchengode, Namakkal-637205, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:

vijayakumarm468@gmail.com

Received : 24-10-2020

Revised : 05-03-2021

Accepted : 20-03-2021

Published : 22-03-2021

ABSTRACT

Folk People have been following plenty of rituals when they were beginning a new step for their life which is expected to be auspicious for them. In the early days, the rituals of birth may have flourished which based on the basic principles of Folk People and their life style. The people are following different rituals to lead their life from birth to death which were variable among people and society. There is no exact certainty for the birth of humanity on the earth. Nonetheless there is a hope that the rituals of birth would have developed when the humanity has flourished on this earth. The Birth's rituals has exposing the culture. Civilization and lifestyle of Folk people and intermingled with them. Moreover the rituals or birth will help to know that the traditional way of a race. One's generation and their principles of life. The mother has relationship with the baby when she is pregnant, nevertheless the rituals of birth has revealed the one's racial sensibilling in the society. Thus Folk people have been doing each thing in a good manner which help them for their future and they believe that the rituals are based on the life which has shaped their culture and civilization. Though the folk people have been giving important to birth rituals.

Keywords: Folk people, Folklore, Civilization, Lifestyle, Rituals

முன்னுரை

மனித சமுதாயத்தில் நிகழ்கின்ற பிறப்பு மனிதர்களிடம் இருக்கின்ற அன்பின் நிலையை புலப்படுத்துகின்றன. தாய்சேய் இருவரையும் மையப்படுத்தி அமைவது பிறப்புச் சடங்காகும். ஒரு சமூகத்தின் நிகழ்கின்ற சடங்குகள் அச்சமூகத்தின் பண்பாடுகளை உணர்த்துவது மட்டும் அல்லாமல் இன உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. நாட்டுப்புற மக்கள் தங்களுடைய வாழ்வியலில் பிறப்பு என்பது அரும்பெருஞ் செல்வமாக எண்ணிப் பல சடங்குகளை செய்கின்றனர். கருவுற்ற தாய் நலமுடன் வாழ வேண்டியும் குழந்தை நலனையும் கருதி செய்யப்படும் சடங்குகளை பிறப்புச் சடங்குகள் என அழைக்கின்றனர். பிறப்புச் சடங்குகளை வளமைச் சடங்கு என்ற வகைப்பாட்டினுள் அடக்குவர். எனவே தான் இவ்வாய்வானது விளக்க முறை ஆய்வு கள ஆய்வின் வழி கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையில் பொருண்மைகள் தொகுத்து தரப்பட்டுள்ளன.

நாட்டுப்புறம்

நாட்டுப்புறம் என்பது கல்விக் கற்காத கிராமத்தில் வாழும் மக்களைக் குறிக்கும். இவர்கள் கிராமத்தான், பட்டிக்காட்டான், பாமரன், ஊர்மகன், ஊர்காட்டான், எனப் பல பெயர்களில் அழைக்கின்றனர். இவர்களது பண்பாடுகள், நாகரீகம் பழக்க வழக்கங்கள், கலாச்சாரம் இவற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுதலை நாட்டுப்புற இயலாகும்.

மனித இன வரலாற்றில் மொழியின் தோற்றம் எப்பொழுது தோன்றியது என்பதை அறிதியிட்டுக் கூற முடியாதது போல மக்களின் இலக்கியமான நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் தோற்றத்தையும் கூற முடியாது. மனித இனம் தோன்றிய நாளில் தன்னுடைய உணர்வுகளை வெளிக்காட்ட ஒலிக்குறிப்புகளை பயன்படுத்தினானா. பின்னர் இவ்வலிக்குறிப்பு சொல்லாக வளர்ச்சி பெற்று மொழியாக தோற்றம் பெற்றது எனலாம். இதன் அடிப்படையிலே நாட்டுப்புற மக்களின் இலக்கியங்கள் வாய்மொழி இலக்கியங்களாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றது. Folklore எனும் சொல்லை 1846-இல் தான் வில்லியம் தாமசு என்பவர் முதன் முதலில் பயன்படுத்தினார். அதற்கு முன்னர் இதற்குப் பதிலாக Popular Antiquities அல்லது Popular Literature என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. இச்சொற்களில் நாட்டுப்புற இயலைப்பற்றிய முழுமையான பொருள் விளக்கம் இல்லை. எனவே தான் இச்சொற்கள் கைவிடப்பட்டு Folklore என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது (Shanmuga sundaram, 1999).

பிறப்புச் சடங்குகள்

பிறப்புச் சடங்குகள் ஓர் இன குறியீட்டின் அடையாளமாக கருதப்படுகின்றது. தொடக்க காலத்தில் சமயங்களில் தோன்றிய சடங்குகள் பின்னர் மனிதர்களின் வாழ்வில் இரண்டற கலந்திருப்பதை அறிய முடிகின்றது. மனிதன் தான் வாழக்கூடிய தூழல் அச்சத்தின் காரணமாக இயற்கையின் தோற்றத்தினையும் செயற்பாடுகளையும் தனது வாழ்வோடு இணைத்து நோக்கிய நிலையில் பிறப்பு தொடர்பான பல சடங்குகளை மேற்கொள்கிறான். 'சடங்குகள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விரிவான நடத்தைகளின் வடிவாகும்' என்கிறார் (Sakthivel, 2001). சடங்குகள் யாவும் மக்கள் எண்ணியுள்ள தேவைகளின் அடிப்படையில் அமைகின்றன. இவ்வாறான சடங்குகள் மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலும் காணப்படும் மக்களின் பண்பாட்டைச் சடங்குகளின் வழியாகப் புலப்படுத்துகின்றன. மனிதன் வாழக்கூடிய சமூகத்தில் குழந்தைப் பேற்றினை பெறுதலே முழுமையான வாழ்க்கையின் பயனாக அமையும் என்பது பழங்காலம் முதல் இருந்து வரும் மக்களின் எண்ணங்களாகும்.

படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோடு உண்ணும்

உடைப்பெரும் செல்வர் ஆயினும், இடைப்படக்

குறுகுறு நடந்து, சிறு கை நீட்டி,

இட்டும் தொட்டும், கவ்வியும் துழந்தும்

நெய்யுடை அடிசில் மெய்ப்பட விதிர்த்தும்

மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்

பயக்குறை இல்லைத் தாம் வாழும்நாளே

என்ற சங்கப்பாடல் இதனை மெய்ப்பிக்கின்றன.

மலட்டுத் தன்மையை நீக்குதல்

திருமணமான பெண்கள் விரைவில் குழந்தைப்பேறினை பெற வேண்டும். இல்லையெனில் சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள், கணவனின் வீட்டர் இவர்களுடைய தூற்றுதலுக்கு ஆளாக வேண்டும் அதற்குப் பெண்கள் அரசமரத்தை சுற்றி வருதலும் உண்டு. குழந்தையில்லாத பெண் மலடி, ஆண் மலடன் என்றும் அழைப்பதை காண முடிகின்றது.

“பெண்ணின் கருப்பையில் இருக்கும் கிருமிகளை நீக்கம் செய் மாதவிலக்கு முடிந்த ஐந்தாம் நாளில் நாட்டு வேம்பு, மலை வேம்பு இலை இவற்றில் ஏதாவதுஒன்றை எடுத்து அதிகாலையில் நன்கு அரைத்து குழந்தைபேறு கொண்ட பெண் குழந்தைபேறு இல்லாத பெண்ணிற்கு குடிக்கச் சொல்லி கொடுக்கின்றனர், இச்சடங்கினால் குழந்தை உண்டாகும் என கருதுகின்றனர்”

தொட்டில் கட்டுதல்

ஆண் பெண் திருமண உறவு முறை வாழ்வியலில் குழந்தைப் பிறப்பு முக்கியப் பங்குவகிக்கின்றது. சுப நிகழ்ச்சிகளுக்கு செல்வோர் குழந்தைபேறு இல்லாத பெண்ணை எதிர் கொண்டால் அமங்கலமாக கருதுகின்றனர். குழந்தைபேறு இல்லாத பெண் கோயில்களுக்கு சென்று அரசு வேம்பு மரங்களைச் சுற்றி வந்து தான் அணிந்து இருக்கும் புடவையின் முந்தானையில் துணி கிழித்து மஞ்சள் தடவி, தொட்டிலாக செய்து மரக்கிளையில் கட்டி சிறிய கல் எடுத்து அதற்கும் மஞ்சள் தடவி தொட்டில் வைத்து, குழந்தையினை ஆட்டுவதுபோல் ஆட்டுகின்றனர், கையில் அணிந்திருக்கும் வளையல்களை கழற்றியும் மரங்கிளையில் தொங்கவிடுகின்றனர். பெண் இச்சடங்கினை நிகழ்த்துவதால் தனக்கு கரு உண்டாகும் என கருதுகின்றாள். ‘பெண்கள் பிறரைச் சார்ந்திருக்கும் தன்மையும், மலடி என்று கணவன் ஒதுக்கி விடுவானோ என்ற எதிர்காலம் பற்றிய அச்சமும், மற்றவர்களின் பழிச்சொல்லுக்கு அச்சதலும், குழந்தை பெற வேண்டும் என்ற இயற்கை உந்துதுணர்வும், பிறர் மதிக்காத வேளையில் உண்டாகும் தாழ்வு மனப்பான்மையுமே காரணங்களாக அமைகின்றன” என்கிறார் (Saraswathi, 1982). பெண் தனக்கு வெகு நாட்களாக குழந்தை இல்லாத நிலையினை நினைத்து

“பூக்கிற காலத்திலே

பூமாறிப் போனேனே

காய்க்கிற காலத்திலே

காய்மாறிப் போனேனே”

என தன்னுடைய மன உணர்வுகளை இப்பாடலின் மூலம் வெளிக்காட்டுகிறாள்.

மருந்து கொடுத்தல்

மருந்து கொடுத்தல் என்ற செயல் நாளடைவில் அறிவியல் வளர்ச்சி, நாகரீக மாற்றம் போன்ற காரணங்களினால் குறைந்து நாட்டுப்புற மக்களின் ஒரு சிலரிடம் மட்டுமே இச்சடங்கு காணப்படுகின்றது. இது கருவுற்ற பெண்ணிற்கு ஆறாம் மாதத்தில் தாய்வீட்டில் நல்லநாள் பார்த்து செய்யும் சடங்காகும். கருவுற்ற பெண்ணின் கரு நன்கு வளர்ச்சியடைந்து எவ்வித குறைபாடுகளும் இன்றி பிறக்க வேண்டுமென எண்ணி இச்சடங்கினை செய்கின்றனர்.

“துளசி மணத்தக்காளி இலை இவற்றின் சாற்றைப் பிழிந்து பசும்பால் பனைவெல்லம் இரண்டையும் கலந்து அதிகாலையில் கருவுற்ற பெண்ணிற்கு வயது முதிர்ந்த குழந்தைப்பேற்றினை கொண்டுள்ள பெண்கள் கொடுக்கின்றனர்”.

வளைகாப்பு

கருவுற்ற பெண்ணிற்கு ஏழாம் மாதம் அல்லது ஒன்பதாம் மாதத்தில் மாப்பிள்ளை வீட்டில் தாய் வீட்டார் செய்வது வளைகாப்புச் சடங்காகும். கருவுற்ற பெண், கணவர் இருவரும் திருமணத்தன்று பயன்படுத்திய பட்டாடைகளையே இச்சடங்கிலும் அணிந்து கொள்கின்றனர். கருவுற்ற பெண்ணை கிழக்கு நோக்கி அமரச்செய்து மங்கல மகளிர் முதலில் வேம்பின் கொழுந்தினால் செய்த வளையலை அணிவிப்பர். “அரசிலும் வேம்பிலும் நுண்கிருமிகளை அழிக்கக் கூடிய எதிர்ப்பு உயிரணுக்கள் அதிகமாக இருப்பதாக அறிவியலார் கூறுகின்றனர். இந்த எதிர்ப்பு உயிரணுக்கள் காற்றின் மூலம் பெண்களின் சுவாசத்தில் புகுந்து இரத்தத்திலும் கலந்து கருப்பையினுள்சுழிக்கிறது” என்று அறிவியல் நோக்கில் விளக்கம் தருகிறார் (Vengadesan, 1981). வேம்பின் கொழுந்திலான வளையலை அணிவித்த பிறகு பல

வண்ணங்களில் கண்ணாடி வளையல்களையும் கைநிறைய அணிவிக்கின்றனர். பெண் வீட்டிலிருந்து ஒற்றை எண்ணிக்கையில் கட்டுச்சோற்றினை கொண்டு வருவர். கட்டுச்சோற்றினை வீட்டிலுள்ள தெய்வங்களின் புகைப்படத்தின் முன் படையலிட்டு பூசைகள் முடிந்த பின்னர் முதலில் கருவுற்ற பெண்ணிற்கு கொடுக்கின்றனர். இச்சடங்கு பெண்களால் மட்டுமே நடத்தப்படுகின்றது. பிறகு உறவினர்களுக்கு விருந்தளிக்கப்படுகிறது.

“குழந்தை இல்லாத பெண்களுக்கு அப்பெண் கட்டுச்சோற்றினை தன் கையால் கொடுக்கிறாள். இனியேனும் அப்பெண்களுக்கு இச்சடங்கு செய்யும் வாய்ப்பு வரலாம் எனும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இச்சடங்கு நிகழ்வதாக கூறுகிறார்”.

கொப்பூழ் கொடி நீக்குதல்

தாயின் வயிற்றிலிருந்து குழந்தை வெளியில் வந்தவுடன் இலேசானதோல் குழந்தையின் மேல் மூடியிருக்கும். இதனை மருத்துவமங்கை முதலில் நீக்கிவிடுகிறாள். குழந்தை பிறக்கும் பொழுது குழந்தை வயிற்றின் மையப்பகுதியில் நஞ்சுக் கொடி இருக்கும் இதனை கரிக்கரிவாள் வைத்து அறுத்து விடுகிறாள் மருத்துவமங்கை. இச்செயலை குழந்தைக்கும் தாய்க்கும் உள்ள உறவைத் துண்டிப்பதாகும். பின்னர் தாய்சேய் இருவரையும் வைக்கோல் பரப்பி அதன்மேல் வெள்ளை நிறத்துணி விரித்து படுக்க வைக்கின்றனர். நஞ்சுக் கொடி, உதிரம் இரண்டையும் ஒரு மண்சட்டியில் வைத்து வீட்டின் அருகில் மண்ணில் புதைத்து விடுகிறாள். இதனை மருத்துவ மங்கையே செய்கிறாள்.

“இச்சடங்கினை செய்யும் மருத்துவ மங்கைக்கு நல்லெண்ணெய், சீயக்காய் தூள், துணிசோப்பு குளியல்சோப்பு பொருளாதார நிலைகளுக்கு ஏற்ப வெகுமதியும் கொடுப்பதாக கூறுகிறார்”.

காய செலவுகள் கொடுத்தல்

நாட்டுப்புற மக்கள் ‘காய செலவு’ எனும் நாட்டு மருந்தினை தயாரித்து குழந்தைப்பெற்ற தாய்க்கு அளிக்கின்றனர். இது குழந்தைப் பிறப்பின்போது தாய் இழந்த சக்தியினை ஈடு செய்வதற்கு கொடுக்கப்படுகிறது. திப்பிலி, கடுகு, மிளகு, சீரகம், சதகுப்பை, பூண்டு ஆகியவற்றை வறுத்து உரலில் இடித்து பனை வெல்லாம் சேர்த்து தயாரிக்கப்படுகிறது. இம்மருந்து பிள்ளைப் பெற்ற தாய்க்கு மூன்று நாட்களுக்கு கொடுப்பதால் அப்பெண்ணின் உடலிலுள்ள அசுத்தங்கள் முழுவதும் நீக்கிவிடுகிறது. இதனை தாய் உண்ணும் வேளையில் யாரும் பார்க்க கூடாது என்றும், மாறாக யாரேனும் பார்த்துவிட்டால் கண்ணேறு ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே நிலவுகிறது. ‘மனிதன் பொறாமைக்கு எண்ணமும் எண்ணத்திற்கு பார்வையும் பார்வைக்கு கண்ணும் காரணம் என்பதை அறிந்து பொறாமைப் பார்வையைப் போக்கி தீமை நேர்வதைத் தவிர்க்கவே இது போன்ற சடங்குகளை மனிதன் மேற்கொள்கிறான் எனக் குறிப்பிடுகிறார்”.

“காயசெலவுகள் என்ற மருந்தினை கணவர் வீட்டில் தயார் செய்து குலதெய்வத்தின் முன் படையலிட்டு பூசைகள் செய்து, குழந்தைப் பெற்ற பெண்ணிற்கு கொடுக்கின்றனர், குலதெய்வம் தாய் குழந்தை இருவரையும் காக்குமெனக்கருதி இச்சடங்கினை செய்வதாகக் கூறுகிறார்”.

குழந்தை கொடி சுற்றிப் பிறத்தல்

கருவுற்ற பெண் குழந்தையினை பிரசவிக்கும் பொழுது குழந்தை கொடி சுற்றி வெளியே வருகிறதா என்பதனை மருத்துவ மங்கை கவனிக்கிறாள். குழந்தை கொடி சுற்றிப் பிறந்தால் மருத்துவ மங்கை இந்நிகழ்வினை குடும்பதாரிடம் கூறுகிறாள். குழந்தை கொடி சுற்றிப் பிறந்தால் கோத்திறத்திற்கு ஆகாது. மாலைச் சுற்றிப் பிறந்தால் மாமனுக்கு ஆகாது என்ற பழமொழி நாட்டுப்புற மக்களிடம் வழக்கில் இருப்பதை காண முடிகின்றது. இதனால் தாய்மாமன் குழந்தையைப் பார்ப்பதற்கு அனுமதிப்பது இல்லை.

“குழந்தைப் பிறந்து ஒன்பது நாட்கள், பதினொரு நாட்கள் முடிந்த நிலையில் குழந்தைக்கும் தாய் மாமனுக்கும் எண்ணெய் தேய்த்து நீராடிய பிறகு குழந்தையினை தாய்மாமன் பார்த்தார்”.

சர்க்கரைப் பால் ஊட்டுதல்

குழந்தைப் பிறந்தவுடன் சர்க்கரைத் தண்ணீர் ஊட்டுதல் என்ற சடங்கினைச் செய்வர். குழந்தை இவ்வுலகில் நீண்ட காலம் இன்பமாக வாழ வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காகவும் குழந்தை பிறந்தவுடன் முதலில் கொடுக்கப்படும் உணவு என்பதாலும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. முதன் முதலில் சர்க்கரைத் தண்ணீர் ஊட்டுபவரின் வளமும் அறிவும் குழந்தைக்கு வரக்கூடும் என நம்புகின்றனர். அறிவியல் பார்வையில் நோக்கின் குழந்தையின் வயிற்றிலுள்ள அசுத்தங்கள் நீங்கி உடல்நிலை சரியாகும் என்பது புலனாகிறது.

எருக்கம் கயிறு கட்டுதல்

குழந்தையின் கழுத்தில் கருகமணி பால்மணியும், கைகளில் கருவளையலும் அணிவிப்பதோடு வசம்பு கருகமணி இரண்டையும் நூலில் கோர்த்து குழந்தையின் கையில் அணிவிக்கின்றனர். இதனால் குழந்தை தாய்ப்பால் குடித்தவுடன் வாந்தி வராது எனக் கருதி நாட்டுப்புற மக்கள் இச்சடங்கினை செய்கிறார்கள்.

“குழந்தை பிறந்து ஏழுநாட்கள் ஒன்பது நாட்கள் முடிந்த நிலையில் தாய்மாமன் வெள்ளைருக்கு செடியின் தண்டினை வெட்டி எடுத்து வெயில் நன்கு காய வைத்து அதனுடைய தோலை உரித் தெடுத்து கயிறாக திறித்து முடிச்சப்போட்டு குழந்தையின் இடுப்பில் அணிவிப்பர். இவ்வாறு செய்வதனால் ‘குழந்தையை தீய ஆவிகளின் தாக்குதல்களிலிருந்து காக்க முடியும்’ எனக் கருதி இச்சடங்கினை செய்வதாக கூறுகிறார்”.

புண்ணியதானம்

குழந்தை பிறந்தவுடன் தாய்சேய் இருவரையும் வைக்கோல் பரப்பி அதன்மேல் வெள்ளை நித்துணி விரித்து படுக்க வைக்கின்றனர். தீட்டுக்கழியும் வரை இருவருடைய தலைமாட்டில் கரிக்கரிவாள் வேப்பிலை போன்றவற்றை வைத்திருப்பதால் தீய ஆவிகள் நெருங்காது எனக்கருதுகின்றனர். குழந்தைப் பிறப்பினை மங்கலச் சடங்காகவே கருதினாலும் குறிப்பிட்ட நாட்கள் வரை “தீட்டு” என்று கருதி தாய் சேய்யை ஒதுக்கி வைக்கின்றனர். தீட்டு என்பது அசுத்தமான பகுதிகளிலிருந்து மனிதனைப் பாதுகாக்கிறது” என்று சமூக அறிவியல் கலைக்களஞ்சியம் கூறுகிறது (Kuper & Kupeper, 1985).

‘குழந்தை பிறந்த ஏழாம் நாள் அதிகாலையில் வைக்கோல், அப்பெண் பயன்படுத்திய அனைத்துப் பொருட்களையும் தீயிட்டு எரித்து விடுகின்றனர். குழந்தை பிறந்த வீட்டை தூய்மைச் செய்து கன்று ஈன்ற பசுவின் நீர் வீடு முழுவதும் தெளிக்கப்பட்டு தீட்டு கழிக்கப்படுகின்றது. பசுவின் நீர் கிருமிநாசினியாகச் செயற்பட்டு தூய்மையினை வழங்குகிறது. இவ்வாறு நாட்டுப்புற மக்கள் தங்களின் வாழ்க்கைச் சூழல்களைக் கருத்தில் கொண்டு அதற்குத் தக்கவாறு சடங்குகளை மேற்கொள்வதாகக் கூறுகிறார்”.

காது குத்துதல்

குழந்தையின் உடலில் காயம் இல்லாமல் இருந்தால் அக்குழந்தையை எமன் தூக்கிச் சென்று விடுவான் எனக்கருதி இச்சடங்கினை குலத்தெய்வ கோயில்களில் நிகழ்த்துகிறார்கள். ‘அழகான குழந்தைகளைக் கண்டு எமன் ஆசைக்கொள்வான் என்றும், குழந்தையின் உடலில் சிறுகாயம் ஏற்படத்தி விட்டால் எமன் குழந்தைக்குத் தீங்கு செய்யமாட்டான் என்றும் நம்பப்படும் நம்பிக்கையே இச்சடங்கிற்கான அடிப்படைக் காரணம் எனத் தெரிகிறது” என்கிறார் நா. வானமாமலை (Vanamamalai, 1991).

“குழந்தையின் முடியினை இறக்குவதற்கு முன்னர் குலத்தெய்வத்திற்கு உயிரினங்களைப் பலியிட்டு பூசைகள் செய்த பின்னர் முடியினை இறக்குகின்றனர். காதுகுத்து நிகழ்விற்போது நீராட்டி தாய்மாமன் கொண்டுவந்த புத்தாடை மாலையை அணிவித்து தாய்மாமன் மடியில் குழந்தையை அமரச் செய்கின்றனர். பொற்கொல்லர் குழந்தையின் காதில் துளையிட்டு ஏதேனும் ஓர் உலோகத்தை அணிவிக்கிறார்”.

தடைப் போடுதல்

திருமணமான பெண்கள் குழந்தைச் செல்வத்தை பெருஞ்செல்வமாக கருதுகின்றனர். முதல் குழந்தை மட்டும் நன்றாக இருக்க அடுத்தடுத்து பிறக்கும் குழந்தைகள் இறக்க நேரிட்டால் குழந்தையினை எமனிடமிருந்து பாதுகாக்கும் பொருட்டு வலது மூக்கில் துளையிட்டு ஏதாவது ஓர் உலோகத்தினை பொருத்துகின்றனர். இதனால் குழந்தையை எமன் நெருங்க முடியாது எனக்கருதி இந்தச் சடங்கினை நாட்டுப்புற மக்கள் செய்கின்றனர். தடைப் போட்டுள்ள குழந்தை வளர்ந்து திருமண வயதினை அடையும்பொழுது திருமணத்திற்கு முதல் நாளிரவில் ஊரிலுள்ள முச்சந்தியில் வாழை மரம் நட்டு மாலை அணிவித்து மூக்கிலுள்ள தடையை கழற்றிவிட்டு மரத்திற்கு தாலிக்கட்டுகிறார். இச்சடங்கிற்கு மாலை புத்தாடைகள் போன்ற பொருட்களை தாய்மாமன் கொண்டு வருகிறார். புதுமாப்பிள்ளை வாழை மரத்திற்கு தாலிக்கட்டும்போது மங்கல வாத்திங்களை இசைக்கின்றனர். இச்சடங்கினை வண்ணான் நிகழ்த்துகிறார்.

“தாக்காத பிள்ளை தடை கழற்றி வருகிறேன் தாயாரே வீட்டைத் திற” தடையை கழற்றி விட்டு புது மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கு வரும்போது தாய் வீட்டின் கதவுகளை மூடியிருப்பதை இப்பாலின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

முடிவுரை

நாட்டுப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் குழந்தைப்பேற்றினை அளிப்பது இறைவனின் அருளாகக் கருதி வளமைச் சடங்குகளை செய்கின்றனர். குழந்தைப் பிறப்பதற்கு முன்பின் அமையும் சடங்குகள் தாய்சேயின் நலனை மையபடுத்தி அமைகின்றது. குழந்தைகளின் எதிர்காலம் நலமுடன் அமைய வேண்டும் என்ற நோக்கில் பிறப்புச் சடங்குகள் நிகழ்கின்றன. தீய ஆவிகள் மனிதர்களை மிகுதியாகப் பாதிக்கும் என்ற எண்ணங்கள் காணப்படுவதால் நாட்டுப்புற மக்கள் தங்களுடைய வாழ்வியலில் பல சடங்குகளை நிகழ்த்துகின்றனர் என்பதை இவ்வாய்வின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

References

- Kuper A., Kupeper, J., (1985) The Social Science Encyclopedia, Routledge & Kegan Paul, Boston, London.
 Sakthivel, S., (2001) Research in Folklore Literature, Mannikkavaasagar Padhippagam, Chennai, India.
 Saraswathi, V., (1982) Folksong and social integrational, Madurai Kamaraj University, Madurai, India.
 Shanmuga Sundaram, S., (1999) Folklore Literature, Mannikkavaasagar Padhippagam, Chennai, India.
 Vanamamalai, N., (1991) Tamilian Folk Song, New Century Book House, Chennai, India.
 Vengadesan, K., (1981) Art of medicine in Tamilbooks, Madres University, Chennai, India.

Information Providers

- K, Thulaseyammal, Date: 21.09.2020
 M. Sinnammal, Date: 21.09.2020
 S. Amudhavalli, Date: 21.09.2020
 A. Naatchi, Date: 23.09.2020
 V. Meena, Date: 23.09.2020

M. Kuppusamy, Date: 24.09.2020
T. Sivanyanam. Date: 24.09.2020
K. Mathivanan, Date: 24.09.2020
A. Karuppaiya, Date: 25.09.2020
T. Sivaprakasam, Date: 26.09.2020
S. Periyakkal, Date: 26.09.2020

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License